పెద్దకథ

ఆపరేషన్ ప్లాన్

అల్లం శేషగిరి రావు

బెదురుగా అందరిని చూస్తూ దండం పెట్టాడు.

"ఇలా దగ్గరకు రారా" గద్దించాడు పెదకాపు.

అర్థం కాక ముందుకు నడిచాడు కొండడు.

కొండడిని నఖశిఖ పర్యంతం పరీక్షగా చూశాడు పెదకాపు. తరువాత దృష్టి మళ్ళించి సరస్సు మీద కలయజూస్తూ, దగ్గరలో కని పిస్తున్న నాచు గుబుర్లవైపు కొరడా పట్టిన చెయ్యి సూటిగా చూపిస్తూ, "నా మావులు పెట్టి ఎక్కడ?" అని నీటి మీద చూస్తూనే కొండడిని ప్రశ్నించాడు.

"అక్కడ నేదా?...ఉండాలే....మరి"

"గెద్ద తన్నుకు పోయిందిరా దొంగ లంజకొడకా! నీ అమ్మ మొగుడు దొబ్బుకు పోయాడా?"

చివరి తిట్టుకి కొండడి చీపికళ్ళు చింత నిప్పుల్లా మెరిసాయి. బుద్ధ పెదాలు ఒణి కాయి. తమాయించుకున్నాడు.

"మాట్లాడ వేంరా. డబ్బిచ్చి దూలకి నిన్ను కాపలా పెట్టాన్రా. నిజం చెప్పు. ఆ మావులోని చేపల్ని ఎవడికిచ్చావు. ఎంత బేరం కుదిరింది."

"నాకు తెల్దు"

"తెలీదూ ...గంగా ఆ బుట్ట ఇలాతే." గంగడు చేపలు ఉంచే దోసకాయ బుట్ట తెచ్చాడు.

"మొగిలి పెండిలో దొరికింది. అక్కడ నువ్వు దాయలేదురా నాకొడకా" అని ఆ బుట్టని కాలితో ఒక తన్ను తన్నాడు. బుట్టలోనుంచి పెద్ద బొమ్మిడం విలవిల తన్నుకొంటూ బయట పడింది. క్షణం సేపు కొండడు ఆశ్చర్య పోయాడు. "సత్తె ప్రమాణంగా నేను దొంగతనం చెయ్య లేదు." అని అవమానంతో రుద్దమౌతున్న కంఠంతో అన్నాడు. అటు వంటి నేరం తన మీద మోపొద్దని పెదకాపు కాళ్ళు పట్టుకోబోయాడు.

కొరడా జిగ్‌మని కొండడి వీపు మీద పేలింది. చర్మం పేలిక ఒలి చేసినట్లు ఊడింది. "అమ్మా" అని గొద్దు అరిచి నట్లు మూల్గాడు. ఛేకి తోక కంచీ ఛెళ్ళు ఛెళ్ళున కొండడి శరీరాన్ని చీరేస్తోంది. గావు కేక పెట్టి పడిపోయి సొమ్మసిల్లి పోయాడు. ఆ కేకకి మర్రిచెట్టు మీన కాకుల గుంపు ఒక్కసారి అరుచుకుంటూ లేచి గోలచేస్తోంది.

గుడిసెలో గొలుసు కట్టిన దేగ బాధగా, కసితో క్రీచ్ క్రీచ్ మని పీడించుకుంటూ అరిచింది. అదే సమయానికి ఎక్కడ నుంచో వచ్చిన చిలక ఆదృశ్యాన్ని చూసి శివమెత్తిన దానిలా "ఎందుకలా కొట్టి సంపేస్తారూ" అని చిందు లేస్తూ చేతులు ఎగదోస్తూ అరిచింది.

"చంపడం కాదే ముక్క ముక్కల కింద నరికేస్తాను."

"నరికేస్తే అందరూ చూస్తూ వల్ల కుంటారా?"

"ఊరుకోక! ఊరుకోక ఉరెట్టుకుంటా రేటి? అసలు నువెవర్తివే అడిగేందుకూ? ఆ దేటి నువ్వు కట్టుకున్న మొగు డేటీ అలా గింజుకు పోతున్నావూ? ఆడు నీ మొగుడేంటీ అంతగా ఎంఉేసు కొస్తున్నావ్?"

మాట ముగియక ముందే కోపంగా అరిచింది చిలక.

"మాట లొగ్గకు బాబూ మంచి దాన్ని కాదు"

"నోర్ముయ్!....మళ్ళీ మాట్లాడావంటే నీ ఒంటి మీద బట్టలు ఒలిచేసి ఊర్లో తిప్పించే గలను....పెద్దకాపు నజరు పడక పోవాలి. పడిందా అంతు చూస్తాడు. ఏటను కున్నావో! జాగ్రత్త" అని తాటిస్తూ వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా గబ గబ

నడుచుకుంటూ అక్కడనుంచి విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు.

కొండడు సొమ్మసిల్లి పడున్నాడు. నడినెత్తిన సూర్యుడు చుర్రుమంటున్నాడు. కొండడి ఒంటిమీద చిట్లిన చర్మంలోంచి నెత్తురు చారలు గడ్డకడుతున్నాయి. ఈగలు వాలకుండా చిలక విసురుతోంది. పొద్దు తిరిగిన తరువాత కొండడు కసింత మెదిలాడు. చిలక పరుగెత్తుకి వెళ్ళి సరస్సులోంచి తామరాకులో నీళ్ళు తెచ్చింది. కొండడి ముఖంమీద జల్లింది. నీటితో ముఖం కడిగింది. కొండడు కళ్ళు మెల్లగా తెరిచాడు. మండుటెండ కళ్ళల్లోకి సూదుల్లా పొడుస్తుంది. తల తిరుగుతోంది. లేచి కూర్చోబోయి చతికలు బడిపోయాడు. దాహంతో ఆర్చుకుపోతున్న పెదాల్ని నాలికతో తడుపుకుంటూ ఒగరుస్తున్నాడు. చిలక మళ్ళీ తామరాకులో నీళ్ళు తెచ్చి "ఊ! చెయ్యి పట్టు తాగు" అంది. ఒణికిపోతున్న దోసిట్లో నీళ్ళు మృగంలా కతుకుతూ తాగాడు. తలెత్తి చూచాడు. శాంతంగా రొప్పుతున్నాడు.

"ఎలాగుంది" చిలక అడిగింది.

చిలకని గుర్తుపట్టగలిగాడు. అతని కళ్ళల్లోని వ్యధ చిలక గుండెల్లో గాయాన్ని మరోసారి కెలికింది. "గుడిసెలోకి పద" అని నిల్చొని లేవనెత్త

బోయింది. కొండడిఒళ్ళంతా చలిజ్వరంతో ఒణికినట్లు ఒణికింది. గుండెల్లో నుంచి దుఃఖం కెరటంలా తన్నుకొచ్చింది. చిలక కాళ్ళని అమాంతంగా కౌగలించుకొని ఒళ్ళో తలవాచుకుంటూ కుమిలి కుమిలి ఏడ్చాడు. ఆపేదుపు ఆ నిర్జన ప్రదేశంలో మరింత హృదయ విదారకంగా ఉంది.

"నాకు తెలీదు. నేను దొంగలోడలేదు" అని మాటి మాటికి అంటున్నాడు.

"అవును.ఆ దొంగతనం సేసింది నేనే. మావుల్లో బొమ్మిడిని తీసి దాసేసాను"

కొండడు తలెత్తి చూశాడు.

చిలక కన్నులనుంచి జలజలా రాలిన కన్నీరు కొండడి చెంపలమీదగా జారు తోంది. 'నువ్వా చేశావ్! ఎందుకు చేశావ్' అంటున్నాయ్ ఆ చూపులు.

"ముందు గుడిసెలోకి పద" అని సమాధానం ఇవ్వకుండా కొండడ్ని లేవ నెత్తి నడ్డిమీద చేతితో ఊత పట్టుకొంటూ తూలుతున్న కొండడ్ని గుడిసెలోకి తీసుకు వెళ్ళింది.

కొండడ్ని చూసి దేగ సన్నగా సకిలించింది. అంత బాధలోనూ కొండడు వెళ్ళి మనసారా నిమురుతూ రెక్కల్ని ముద్దాడాడు. గొలుసు కట్టు విప్పి గుండెలకు హత్తుకున్నాడు.

చిలక నీళ్ళు మరగ బెట్టి కొండడికి కాపటం పెట్టడానికి పొయ్యి దగ్గరకు వెళ్ళింది.

కొత్త ముఖం కంటబడగానే దేగ తీక్షణంగా చూసింది. క్రిందికీ మీదికీ తల ఆడిస్తూ పరీక్షగా చూసింది. కొండడి పట్టు విదిలించుకొంటూ కుప్పించి బాణంలా దూసుకుంటూ చిలకమీద రివ్వున పడింది. అరుస్తూ. రెక్కలు కొట్టుకొంటూ గోళ్ళతో ఒంటిమీద చీరని చింపేస్తోంది.

చిలక గావుకేక పెట్టిపారిపోబోయింది. దేగ గోళ్ళలో చిక్కుకున్న చీర ఒంటి మీద నుంచి ఊడిపోయింది. దేగకి చెయ్యి అడ్డం పెట్టుకొంటూ మూలన దాక్కుంది.

కొండడు నోటితో ఈలలు వేస్తూ. లొట్టలుకొడ్తూ దేగని అతికష్టంమీదఅదిమి పట్టుకున్నాడు. అది రోషంతో రొప్పుతోంది. "ఇంట్లోకొత్త ముఖం సూస్తే మీద పడిపోతాంది. బకిరీ లేదు కదా!" అంటూ చిలక దగ్గరకు వెళ్ళి హఠాత్తుగా ఆగి పోయాడు.

చీర విడిపోయిన చిలక నగ్నంగా మూలన ముడుచుకొని సిగ్గుతో తలుపు చాటున నిల్చునుంది. "చీరిచ్చెయ్యి" అంది చిలక.

చూరు మీద నుంచి జారి గుడిసెలో పడుతున్న ఎండపొడ వెలుగులో సిగ్గుతో పొంగి ఎగిరి పడుతున్న చిలక గుండెలు బింకంగా మొనలు దేరి సున్నగా మెరుస్తున్నాయి. గుడిసెలోని మసక నీడలో అవయవాల పొంకం పిట పిట లాడు తోంది. కొండడి చీపి కళ్ళు శరీరం వంపుల్ని మత్తుగా చూస్తున్నాయి.

"చీర ఇచ్చెయ్యమంటేనూ " కీచు గొంతుకతో కస్సుమంది.కాళ్ళు నేల మీద బాదుకొంటూ. కొండడు తుళ్ళిపడి చీరని చిలక మీదికి విసిరాడు. అమాంతంగా అందుకొని ఆదరా బాదరాగా కప్పుకొని నుదిటి మీది చెమటని ఎడమచేత్తో తుడుచు కొంటూ ముఖం మీద జీరాడుతున్న జుత్తుని సర్దుకుంది.

"గొప్ప దేగని పెంచావ్. కంతిరీపిట్ట! ఆడదాని చీర విప్పేస్తోంది."

"నయం నీచర్మం ఒలిచేలేదు. ఇది మామూలు దేగ కాదే. గెద్ద జాతికి చెందిన దేగ. దేగ గెద్దంటారు." చిలక నీళ్ళు మరగ బెడుతోంటే వాడు దేగని ఎలా పట్టుకొన్నదీ. ఎలా మచ్చిక చేసుకొన్నదీ వివరాలు చెబుతున్నాడు.

"వలలో చిక్కుకోగానే గెద్దేమో అనుకున్నాను" ముసల్ది చూసి. 'ఓర్నాయినా ఇది గెద్ద కాదురా గెద్ద దేగ. దీని గోళ్ళు ఇనప కొక్కాల్లాగున్నాయి చూడు. రెక్కలు కొట్టుకొంటూ చాచుకొంటూ రెండు తాటి చెట్ల ప్రమాణంలో గాలిలో తేలుతూ చక్కర్లు కొట్టగలది. రెక్కల్తో గుద్దిందంటే పెద్ద కొంగలు కూడా సొమ్మసిల్లిపోవాలి. దీన్ని పెంచి వేట నేర్పుదాంరా' అంది. దాని కళ్ళకి నల్లటి ముసుగు తొడిగాం. తాడు ఉయ్యాలలా కట్టి దాని మీద నిల్చో బెట్టి టోళ్ళమి. ముసుగులోనుంచి కళ్ళు కనిపించక కాళ్ళతోనే తడుముకుంటూ రెక్కలు కొట్టుకొంటూ తాటి మీద నుంచి జారి పడిపోబోతూ తమాయించుకొని నిలదొక్కుకొనడం నేర్చుకుంది. కొత్తలో ఎర్రెత్తిపోయినట్లు చికాకు ఎట్టేసేది. సడయి పోతే సాలు మీదిని పడిబోయేది. దానికి రోజుకు రెండు మార్లు కప్ప పేగులు. మంచినీళ్ళు ఎట్టేవోళ్ళం. ఇటు చూస్తే సగం ఆకలి అటు కళ్ళకి ముసుగు, చీకటి. నానా ఇబ్బందులు ఎట్టేసిందనుకో.

"అది ఆకలితో ఆవురావురుమని యేం పెట్టింది తింటుంటే.దాని రెక్కల్ని.తోకని నెమ్మదిగా నిమిరేవోళ్ళం. కొత్తలో తిరగబడేది. రానురాను అలవాటు పడిపోయింది. అలాగ కళ్ళు కట్టి సరిగ్గా పది పదిహేను రోజులు ఉంచాం చీకట్లో. ఆ తరవాత రోజుకి కొంచెం కొంచెం వెలుగుచూపిస్తూ మమ్మల్ని సూడనిచ్చే వోళ్ళం. ఇంత యెద్దువారీ పిట్ట రానురాను గోలపెట్టక నిమ్మళంగా పావురంపిట్టలాగ మచ్చికయి

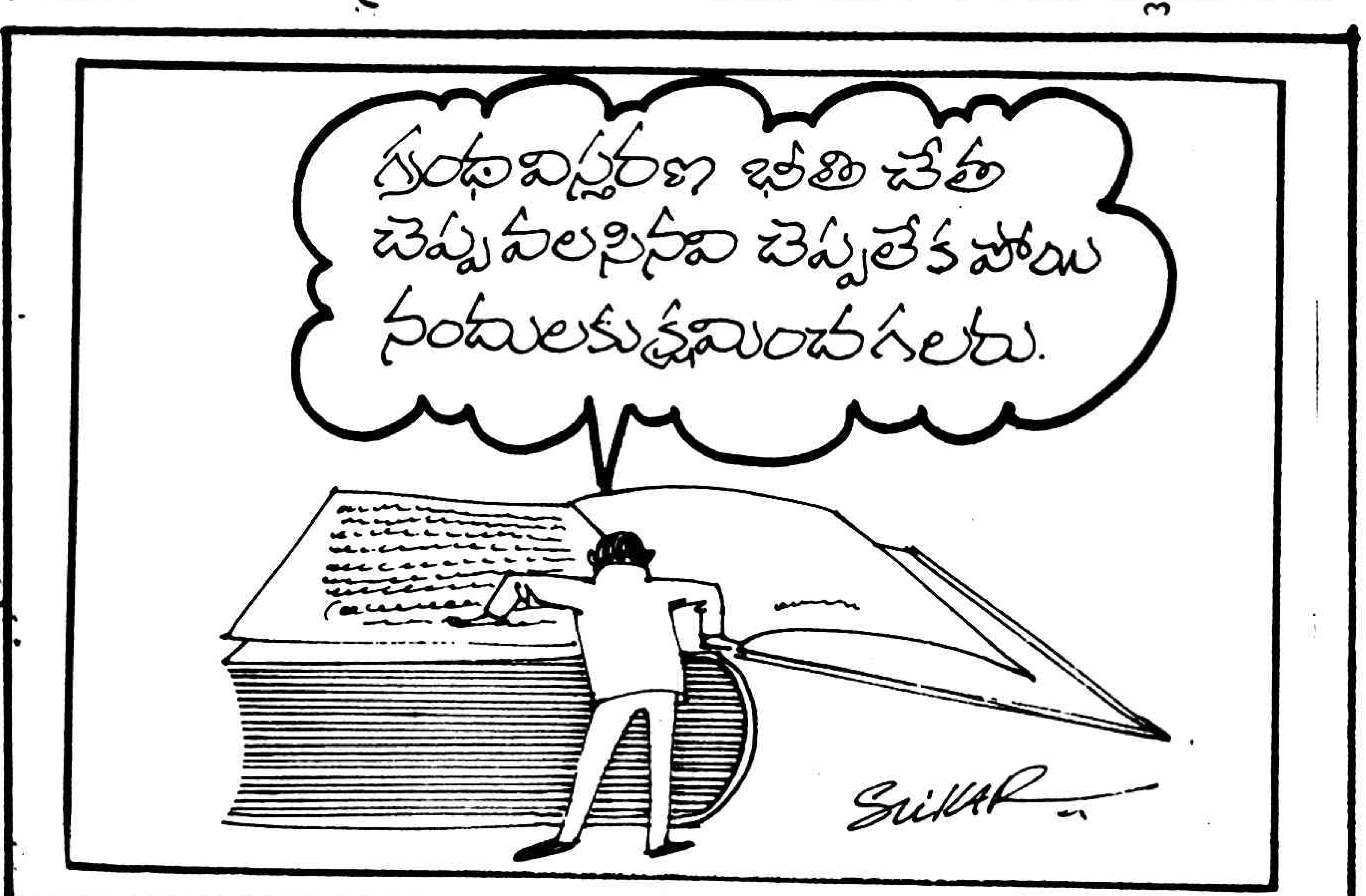

స్వర లహరి

శ్రైపు జేయు కాంత టక్కు టక్కుమని హృదివి
వంచె మీటెనంచు నెంచు నొకడు
"సారి" యనగా నామె స్వర్గమే దిగివచ్చె
ననుచు తన్మయుడగు- నినిదపాప

*　*　*

తనదు భార్య గుణము తన ప్రియురాలిని
అడిగి ఎరుగగోరు నెడనొకండు
తాను చేయు తప్పె తన భార్య చేసిన
చందన మొనర్ప దలచును- గద

*　*　*

మగని వీడి సరసుడగు దాని ప్రక్కన
చిత్ర లోకమునకు చేరి, కాంత
పేరు గాంచ మగడు ప్రేయసి పిల్లల
సాకు కొరకు చేరె- సరి సరి సరి

*　*　*

కవితలోన తప్పు కనరావు పల్లకీల్
నరుని వాహనమ్ము నరుడెయైన
"రిక్ష" గూడ అంతరించనే వలెనట్లే
సస్స రిరి గగ్గ ససరిరిగగ-

*　*　*

పాప నవ్వులోన, పవన సంస్పర్శలో
సరస వాక్కులోన సాధుగీతి
లోన నెల్లలెల్ల లుత్తమా ప్రేమలో
వసుధయే హసించు-ని సరిరిసని

*　*　*

సిరిగంటి సుకవి చేరి సినిమాల
గతికి తగిన పాటలతికి బ్రతుకు
అతడు మరచెగాని అలనాటి ఆతని
కవిత నిలిచె నిలుచు-గరి సరి సరి

*　*　*

అప్పు లెక్కువైన నప్పుల మున్గుచే
తప్పు తప్పుకొనగదారి గలదె
పఖుడె చేయు మొగముచాటు సాయముగోరె
దేని-నీ, నినీ స నీని స ని స.

*　*　*

కవికి కోరికలకు కలలు కోరకములై
అవసరాలు పెరిగె, నవరసాలు
తరిగె, పెడుగ విరుల సరులు తరిగెగా ప
రీమళంపు సొంపు - రీమరీను

*　*　*

ఎప్పుడెట్లు వ్రాయనీ ఈసడించును
అసలె వ్రాయణోని సిసలగు కవి
విలిఖితముల కంటె అలిఖి తమ్ములె చాల
గొప్పవంచు దంచు-దస్స మస్స

*　*　*

కీర్తిశేషులు

పంతుల శ్రీరామశాస్త్రి

పోయింది. తరవాత ముసుగు తీసేశాం. తొట్టలు కొట్టి సౌంజ్ఞలు మప్పాం. చేతి మీద, వీపు మీద ఎక్కించుకొని గొలుసు కట్టి తిప్పాం. చచ్చిన ఎలక పిల్లల్ని తాడుతో ఈడ్చుకుంటూ గజిబిజిగా పరు గెత్తుతూంటే దాన్ని తన్నుకుంటూ వెంట ఎగురుకు వచ్చేది. ఇప్పుడు రాటుదేరి పోయింది. కొత్తలో ఏట చేసిన పిట్టని ఒగ్గేదికాదు. అదే కలబడిపోయి తినేసేది. దానికి మెల్లిగా తొండ పిల్లల్ని, కప్పల్ని చేతిమీద పెట్టికొని ఎరగా ఊరించేవోళ్ళం. అప్పుడు ఏట చేసిన పిట్టని మా ముందు ఒగ్గేసి పడేసి చేతిమీదవాలి తొండని పొడుచుకు తినడం నేర్చుకుంది. వేట చేసిందంటే ఉరుకులు పరుగులు మీద వచ్చి మీన వాలి పోద్ది బక్సీసుకోసం. తొండ పిల్లని సిద్ధంగా ఉంచాలి.

"సీకట్లో ఏటాడుద్దా?" అంది,పొయ్యి మీద కుండ దింపుతూ చిలక.

"మరీ సీకట్లో కాదు. ఎన్నెల్లో ఏట సేస్తాది. దేగలు, బొల్లి గెద్దలు మాత్రమే వెన్నెట్లో ఏట సెయ్యగలవు. మరేం భయం నేదని పూరా నిబ్బరం ఉంటేనే ఎన్నెల్లో ఏటకి దిగుతాయి. అందులోనూ దీనికి చిన్నప్పుడే చీకట్లో మిణుగురు పురుగులు పెట్టి ఆ వెలుగుకి దాని కళ్ళకు అలవాటు చేశాం. అందుకే వెన్నెల్లో వాటంగా వేటాడగల్దు.

ఆ దేగ కథ మొదట్లో ఆసక్తిగానే వింధిగాని తరువాత పట్టించుకోలేదు. మాట ఆపేసరికి "సరేగాని, బొమ్మళ్ళ పడుకో కాపడం పెడతాను" అంది చిలక.

కొండడు బొమ్మళ్ళ పడుకున్నాడు. కంచీ దెబ్బలు కమిలిపోయి సల్లగా చారలు దేరున్నాయి. ఆవిడ చురుక్కు చురుక్కు మని తగుల్తుంటే ఉలిక్కిపడుతున్నాడు.

"అది సరేగాని, పిలకా దొంగతనం ఎందుకు చేశావే?"

"అద్ని సూస్తే ఒల్లు మంట. కొండల్లో ఏం పిడతపనిచేసి ఒచ్చేశాదోగాని ఇక్కడ ఆడి దుర్మార్గానికి అంతులేకుండాపోతుంది. వడ్డీలకు వడ్డీలు మూట కట్టుకొని ఎందర్ని ముంచేశాడో, ఎందరి భూములూ, పుట్టల్ని ఆక్రమణ చేసుకున్నాడో. దానికి తోడు మునలినాకొడుక్కి మోజారీతనం జాస్తి. ఈ అంటే కొట్టడం, ఆ అంటే కొట్టడం వయస్సు ముదిరిపోతున్నా పోకుసూపులు. పోకిరీ ఎటకారాలు ఎక్కువైపోతున్నాయి. ఎప్పుడోగాని నేనే గట్టిగా కచ్చుకిచ్చు కుంటాను. ఒక్కపల్లి బుర్ర గింగుర్లెత్తి పోవాలి"

"పెద్దబాబు ఈ ఊరికి పెద్దకాపు. ఆ బాబుతో నీకెందుకే జెట్టీలు. మావుల్లో చేపల్ని దొంగలాట్టం. ఛీ ఛీ."

"నువ్వు కుక్కనాటోడివి. వుత్తి పుణ్యా నికి దెబ్బలుతిన్నా అడ్ని పెద్దబాబు, పెద్ద కాపుఅంటున్నావు. అడ్ని తిక్కరమక్కర పెట్టాలనిగాని, ఆడి సేపలు ఎవడికికావాలి. ఆడు ఎందర్ని దోచుకుపడేసుకుంటున్నడో! ఆడి మావుల్లో సేపల్ని నేను దొంగలాడ్తే మరేంతప్పులేదు. ఆసేపలు ఆడు పెంచిన వేటి? పోనీ ఆ పాపం నన్నే కొట్టేసి,మద్దిన నువ్వు దెబ్బలు తిన్నావు."

"అది నా కరమమే" అని ఎక్కడికో చూస్తూ కళ్ళుమూసుకున్నాడు.

ఎండవేడి తగ్గినా కొండల్లోంచి వీస్తున్న వడగాలి తాటి మట్టల్ని రాసుకుంటూ మొగలి పెండల్లోనుంచి వీస్తూ నీటిమీద పడి చల్లబడి తెరలు తెరలుగా వీస్తోంది.

కొండడికి కాపడం పూర్తిచేసింది చిలక. దెబ్బలబాధ చాలామటుకు ఉపశమించింది. లేచి కూర్చున్నాడు.

"ఎప్పుడూలేదు ఈ కాలంలో ఇంత వేడి గాలి. శీతకట్టు తిరిగినా ఇంకా పగలు ఎండలు పేల్చేస్తున్నాయి. చీకటి పడగానే మళ్ళీ చల్లబడిపోయి రాత్రి ముంచుతున్న కొద్దీ చలేస్తోంది. శీతకట్టుకి అక్కడక్కడ వలస పిట్టలు కూడా దిగుతున్నాయి." అన్నాడు కొండడు.

"ఈ ఎండలకి ఈ ఏడు పంటలు పోయాయి. వర్షాలు లేవు. ఇప్పుడు ఒకటి రెండు దుక్కులు వర్షాలు పడినా మెరక పంటలకి ఇత్తనాలు జల్లొచ్చు. అందుకే వర్షాల కోసం ఎల్లుండి పున్నానికి జాతర చేస్తున్నారు. పెద్దపల్లెలో"

"అదెక్కడ?"

"ఒస్ అదెరగవా. బోడికొండ కావల కోసుదుంటాది. పెద్దపరస అవుతాది. మన వూరంతా ఎలుతున్నారు.నువ్వూరారాదూ."

"ఇక్కడ కావలా ఎవడుంటాడే నేను సంబరాలు. పులేషికాలు చూస్తే" అన్నాడు.

"అయితే రావా. నేనూ ఎల్లనూ...."

"నానూ ఎల్లనూ నువ్వూ ఎల్లవూ.... మరిక్కడికిఎలిపోచ్చి ....రాకూడదంటే?"

"ఏటీ ... ఎందుకూ ...." వచ్చేస్తున్న కోపాన్ని సముదాయించుకుంటూ అంది. తనని నగ్నంగా చూసిన కొండడి ఆవురు గొట్టుకుపోయిన చూపులు ఆమె మనసులో మెదులుతున్నాయి.

"ఎన్నెల్లో చేపల వేటకి బయలుదేరుదాం. మావుల్లో చేపల్ని దొంగలాట్టం నీకెందుకే. ఈ సెతో చేపలవేట చూపిస్తాను. గండు చేపల్ని పొడిచి నీట్లో నుంచి తీస్తాను. చూసి గచ్చయి పోతావు"

"అమ్మో. మా అమ్మ సంపెయ్యిదూ."

"సంబరానికి ఎల్తానని బయలుదేరి దార్లో టక్కర కొట్టేసి ఇటు పారొచ్చీ. కేటు గుంటవి.ఆ బుడుపులు చెప్పాలేంటే"

"ఇందాకటినుంచీ ఇంటున్నాను. ఏటే! ఏమే! గుంటాగింటా అంటున్నావు.... ఏటి సంగతి నీ పెళ్ళాననుకుంటున్నావా?" అంది అకస్మాత్తుగా.

ఆ తెచ్చిపెట్టుకున్న కోపానికి కొండడు జంకలేదు.

"పెళ్ళాడితే పెళ్ళానివవుతావు. అవ్వా?" అన్నాడు కొండడు.

"నాను చేపల బొట్టిని. నువ్వు కొండొడివి. ఎలా పెళ్ళవుద్ది? ఎవరు చేస్తారు."

"ఒకళ్ళు చేసేదేమిటే.... సూరీడు, సెంద్రుడు. ఇంత పెద్ద సెరువు మనకి సాక్షికాలు"

"నానేసుకోను."

"పోనీలేయే. ఇలాగే నిన్ను తలుసుకొంటూ చిక్కిపోయి. సిలికిపోయి మునిలైపోయి పడవలో ఎప్పుడో ఈ సెరువులోనే సచ్చిపోతాను."

"అబ్బో!" అని కొండడి బుగ్గమీద ఓ పోటు పొడిచి కిసుక్కున నవ్వింది.

"దేగని ఒగ్గిసిదేంటి" అన్నాడు కొండడు.

పకపక నవ్వింది. విరగబడి నవ్వింది. గుడిసెలో నుంచి ఊరి వైపు వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటూ పరుగెత్తింది.

సాయంకాలం అవుతోంది. గాలి తెరటాల్లా చిలక నవ్వులు దూరం అవుతున్నాయి.

7

వెన్నెలలో చేపల వేటకి బయలుదేరాడు కొండడు. భుజం మీద దేగ నిల్చునుంది

సూక్తిసుధ

నైవ వ్యాకరణజ్ఞమేతి పితరం
న భ్రాతరం తార్కికం
దూరాత్సంకుచితైవ గచ్ఛతి
యథా చండాల వచ్ఛాందసమ్।
మీమాంసా నిపుణం నపుంసక
ఇతిజ్ఞాత్వా తిరస్యా దరాత్
కావ్యాలంకరణజ్ఞ మేవ
కవితాకన్యా వృణీ తేన్వయమ్॥

తండ్రివంటి వాడని వ్యాకరణ వేత్తను కవితా కన్య ప్రేమించదు; సోదరుడని తార్కికుణ్ణి ప్రేమించదు; దూరానవుండే వేదవేత్తను చండాలునివలె చూస్తుంది; మీమాంసా విశారదుని నపుంసకుడని నిరసించి, కావ్య సాహిత్య వేత్తనే స్వయంగా వరిస్తుంది.

(బిల్హణ చరితమ్-చౌర పంచాశికా)

వనితా జ్యోతి

సచిత్ర మాసపత్రిక

వనితాభ్యుదయానికి
అత్యున్నత రాజపథం
'వనితాజ్యోతి' నెలనెలా
పఠనం

వనితల
మనోభావాలను
ప్రతిబింబిస్తూ
మిమ్మలరిస్తున్న
ఉత్తమ శ్రేణి పత్రిక

నూతన యవ్వనం పొందండి!

సంతాన వంతులు కండి!
చర్మవ్యాధులనుండి
విముక్తులు కండి!

దురభ్యాసముల వలన కలిగిన నరముల బలహీనత. దాంపత్య సుఖము లేకపోవుట. ఉబ్బసము మొదలగు సమస్త దీర్ఘ వ్యాధులకు అద్భుత ఆయుర్వేద చికిత్స. పోస్టుద్వారా చికిత్సకలదు.

క్యాంపులు : * ప్రతి ఆదివారం భీమవరం — షణ్ముఖ లాడ్జిలో ఉదయం 9గంటలనుండి సాయంత్రం6-30గంటలవరకు.
* ప్రతినెల 1 మరియు 16 తేదీలలో రాజమండ్రి- హోటల్ అప్సరలో మధ్యాహ్నం 12 గంటలనుండి రాత్రి 9 గంటల వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద భిషక్, సెక్స్ & స్కిన్ స్పెషలిస్ట్.
పార్కురోడ్. గుడివాడ-521 301
ఫోన్స్ : ఆఫీసు : 522 నివాసం : 540

పడవలో కూర్చున్న చిలక కొప్పులోని పెద్ద మందారం మీద మంచు బొట్లు చంద్రకాంతిలో ముత్యాల్లా మెరుస్తున్నాయి.

శరద్రాత్రి. పున్నమి. జామున్నర చంద్రుడు నిర్మలాకాశంలో దేదీప్యమానంగా ఊగుతున్నాడు. మంచులో నుంచి వెన్నెల వడపోతగా కురుస్తోంది. నీటి పొదల్లో నుంచి రివ్వున వీస్తున్న తేమగాలిలో, మంచులో తడిసిన నాచు వాసనలు తేలుతున్నాయి.

సుదూరంగా జాతరలో వాగిస్తున్న డప్పులు, కొమ్ము బూరలు రాత్రి నిశ్శబ్దంలో అప్పుడప్పుడు స్పష్టాస్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి.

గెడలు వేస్తున్న పడవ నాచుని తోసుకుంటూ జివ్వున నడుస్తోంది. కొండడి భుజం మీద దేగ విశాలమైన సరస్సుమీద చేపల కోసం పరిశీలనగా తలని నిక్కించి ఎగిరెగిరి చూస్తోంది. తుంగ గడ్డిలో నుంచి "క్రాంక్" మని సన్నని వెదురు గొట్టంలో నుంచి అరిచినట్లు పాములనారి బొంగురుగా అరుస్తూ లేచి విశాలమైన రెక్కల్ని కొట్టుకుంటూ నీటిని తాకుకుంటూ ఎగిరి పోయింది.

వెన్నెల ప్రతిఫలిస్తున్న నీటి మీద నాచులో నుంచి బురద ఉబికినట్లు మట్టి నీరు సుడులు తిరిగి నీటిని కెలుకుతూ గభ్భున విరిగింది. ఆనీటిలో గండు చేప కదలిక తళుక్కున మెరిసింది.

కొండడు అప్రయత్నంగా గెడవేసి ఆపాడు.

"ఎందుకు ఆపావ్" ప్రశ్నించింది చిలక.

భుజంమీద దేగ ఉద్రేకంతో కొండడి భుజంమీద కాళ్ళతో తొక్కుతోంది.

"క్లిక్! క్లిక్!" మని సన్నగా నాలికతో పిట్టఅరుపులా లొట్టలుకొట్టిఎడమ చేతిని గాలిలో ముందుకు చాచాడు. దేగ భుజం మీద నుంచి చేతిమీదికి వాలింది. రెక్కల్ని ముడుచుకొని మెడమీద జూలు వెంట్రుకల్ని దులపరించుకొని ఆతృతతో నీటిమీద కదలికను పరిశీలిస్తోంది.

"శ్! ఇంగిలం చేపని పసిగట్టినట్టుంది." అని నిశ్శబ్దంగా ఉండమని చిలక్కి సౌంజ్ఞ చేశాడు.

పిండారబోసిన వెన్నెలలో చేతిమీద దేగతో చీకటితో చెక్కిన శిల్పంలాగ కొండడు పడవ మీద నిల్చొనున్నాడు. మెడ మీద గగుర్పొడిచిన దేగ తెల్లటి వెంట్రుకలమీదా, కొండడి కొనతేరిన సున్నటి ముక్కుమీదా వెన్నెలపొడ తీర్చి దిద్దినట్లు మెరుస్తోంది.

దేగ కుప్పించి కొండడి చేతిమీదినుంచి రివ్వున గాలిలోకి ఎగిరిపోయింది. గాలిలో తేలుతూ రెక్కలు కొట్టుకొంటూ అంచెలంచెలుగా ఎత్తుకి లేస్తోంది. ఎత్తు పుంజుకున్న తరువాత నీటిమీద దృష్టిని కేంద్రీకరించుకుంటూ రెక్కల్ని నిశ్చలంగా చాచుకొని వలయాకారంగా తిరుగుతోంది.

కొండడు దేగ ఎత్తుగడల్ని కనిపెడ్తున్నాడు.

అలా ఎగురుతున్న దేగ క్షణంసేపు గాలిలో ఒక దగ్గరే నిలబడిపోయింది.

అంతే. రెప్పపాటులో అంత ఎత్తునుంచి మెరుపు మెరిసినట్లు గుభిల్లుమని నీటిని ఢీ కొంది. ఆ తాకిడికి నీరు ఉవ్వెత్తుగా చిమ్ముతూ లేచింది. రెక్కలు నీటిమీద దబదబకొట్టుకొంటున్నాయి. నీటిలో గోళ్ళలో చిక్కుకున్న చేప గిలగిలమని తన్నుకొంటోంది మరుక్షణంలో దేగ చేపతో నీటిమీద నుంచి లేచింది. దాని గోళ్ళలో చిక్కుకొని వేలాడుతూ చేప గింజుకొంటోంది. దేగ ఆ బరువును రెక్కలు కొట్టుకొంటూ కాచుకొంటూ పడవ మీదికి దూసుకు వస్తోంది.

"భేష్!" అంటూ చేపని వేటాడి తెచ్చిన దేగకి పారితోషికంగా "ఇదిగో అందుకో" అన్నట్లు బుట్టలోని తొండ పిల్లని తీసి దేగకి చూపించాడు. పడవలో దభీమని చేపని పడేసి తొండపిల్లని ముక్కున కరుచుకొని పడవ అంచుమీద ఎగిరి కూర్చొంది దేగ

పడవలో ఇంకా కొన ఊపిరితో తన్నుకుంటున్న ఇంగిలం చేపని బుర్రమీద వాటంగా అదిమి పట్టుకొని బరువుగా ఎత్తి బుట్టలో వేసుకొన్నాడు.

దేగ తొండ పిల్లను చీల్చుకొని పీక్కు తింటోంది.

క్షణంలో ముగిసిన ఈ వేటని కలలో చూస్తున్నట్లు వివ్వెరపోయి చూస్తోంది చిలక.

"మరీ పెద్దది కాకపోయినా ఒకమాదిరి చేప" అని చిలక్కి చెబుతూ విజయగర్వంతో ప్రశంసాపూర్వకంగా దేగవైపు టపటప లొట్టలు వేశాడు. యజమాని ప్రశంసలకు ఉబ్బిపోయినట్లు దేగ ఒళ్ళు పొంగించుకొంటూ, తడిసిన రెక్కల్ని విదిలించుకొంటూ "కిర్! కిర్!" మని ముద్దు చేస్తోంది.

రాత్రి అవుతున్న కొద్దీ సముద్రంమీద లేచిన గాలులు సరస్సుమీద ప్రయాణం చేస్తూ తెరలు తెరలుగా వీస్తున్నాయి. గాలిలో తేలుతున్న ఉప్పదనం కొండడి పెదాల్ని తాకుతోంది. 'సముద్రం పోటెత్తుతోంది కాబోలు' అనుకున్నాడు మనసులోనే.

తిరిగి గెడేసాడు. పడవ బరువుగా నడుస్తోంది. పెద్దపల్లెలోని జాతర్లో డప్పులచప్పుడు అప్పుడప్పుడు వినిపిస్తున్నాయి. పడవచప్పుడు తప్పించిఅంతా నిశ్శబ్దం. జమ్ము గడ్డి గుబుర్లలో గాలి

త్వరలో ప్రారంభం!

బ్రహ్మాండం బద్దలయింది

(పెద్దకథ)

రచన: వే. వేమూరి, (చికాగో)

ఆంధ్రజ్యోతి
సచిత్ర వార పత్రిక

1985 ఉగాది నవలల పోటీ

తెలుగులో కొత్తదనంతో కూడిన మంచి నవలలు రావాలనే ఆసక్తితో పాఠకుల సౌకర్యార్థం వారి మారుతున్న అభిరుచులకు అనుగుణంగా నవలల పోటీని నిర్వహిస్తున్నామని తెలియజేయడానికి సంతోషిస్తున్నాం. కొత్తతరం పాఠకులకి, రచయిత(త్రు)లకి ఈపోటీ ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుందని, లబ్ధప్రతిష్ఠులతోపాటు కొత్తతరం నవలా రచయిత(త్రు)లు కూడా ఉత్సాహంతో పాల్గొని మా ప్రయత్నం విజయవంతం చేస్తారని ఆశిస్తున్నాము. ఈ ఏడాది పోటీలో ఒకే ఒక నవలకు రు. 5000/-లు బహుమతి ఇవ్వాలని నిశ్చయించాము.

ఈ పోటీలో ఉత్తమ సస్పెన్స్ థ్రిల్లర్ నవలను కొత్తగా ఇందు కోసం రాసినవి రచయిత(త్రు)ల నుంచి ఆహ్వానిస్తున్నాము. పాఠకులు హెచ్చు ఉత్కంఠతో చదివే నవలలను ఆదరిస్తున్నారని గ్రహించి అటువంటి నవలా రచనను ప్రోత్సహించే ఉద్దేశ్యంతో ఈ పోటీ నిర్వహిస్తున్నాము. తెలుగు రచయిత(త్రు)లు ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకొంటారని ఆశిస్తున్నాము.

ఉత్తమ సస్పెన్స్ థ్రిల్లర్ ఒకే నవలకు బహుమతి రూ. 5,000/-

నిబంధనలు

1) పోటీకి పంపే నవలలు ఫుల్‌స్కేప్ కాగితాలలో 150- 200 పేజీల మధ్య 200 పేజీలకు మించకుండా ఉండాలి.
2) కాగితానికి ఒక ప్రక్కనే సిరాతో స్పష్టంగా రాయాలి.
3) అనువాదాలు, అనుకరణలు పంపకూడదు.
4) పాఠకుల అభిరుచిని దృష్టిలో ఉంచుకుని బహుమతి పొందినవిగాక ఒకటి రెండు నవలలను సాధారణ ప్రచురణకు స్వీకరించే అవకాశం వుంది.
5) కవరుపైన "ఉగాది సస్పెన్స్ థ్రిల్లర్ నవలల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి.
6) అంగీకరించని వాటిని తిప్పి పంపడానికి వీలుగా తగినంత పోస్టేజి అతికించిన చిరునామా ఉన్న కవరు విడిగా రచనతోపాటు జతచేసి పంపాలి.
7) నవలల పోటీ ఫలితాలు మా సచిత్ర వారపత్రిక క్రోధన ఉగాది సంచిక 29-3-85లో ప్రకటిస్తాము. బహుమతి ఫలితాలను గురించి ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలూ జరుపబడవు.
8) నవలల ఎన్నిక విషయంలో తుది నిర్ణయం సంపాదకునిదే. మీ నవలను—

ఎడిటర్,
ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక, పోస్టుబాక్సు నెం. 712,
విజయవాడ—520 010 కి పంపాలి.

నవలలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ : 6-3-1985.

—ఎడిటర్

బుడగలు లేచి చిట్లుతున్న చప్పుడు సన్నగా వినబడింది . ఉండుండి వినబడుతోంది ఆ నిశ్శబ్దంలో.

"ఏదో పెద్ద చేపే. పెద్ద బుడగల్నే వదులుతున్నట్టుంది. అటు వద" అంటూ కంగారుగా ఆత్రుతతో అంది చిలక.

క్షణం సేపు చెవి నిక్కించి బుడగలు చిమ్ముతున్న చప్పుడిని విన్నాడు కొండడు.

"అవును.ఇవి గడ్డిలోని బుడగలుకావు. నీటి అడుగు నుండి వస్తున్నాయి. తొందర తొందరగా వస్తున్నాయి. మరీ లోతులో లేదు. ఈటె పోటుకి దొరుకుతాది" అని పడవని నడిచెయ్యకుండా గెడెయ్యకుండా వదిలాడు. పడవ గాలికి తేలుతూ కదుల్తోంది. పడవకి ప్రక్కనే అందు బాట్లో గుడగుడమని బుడగలు గుంపులు గుంపులుగా లేస్తున్నాయి. ఆ నిర్జన ప్రదేశంలో ఒళ్ళు ఙల్లు మంది చిలక్కి.

కొండడు ఈటె తీశాడు. ఇనప మొన పదును చూసి ఉమ్ము తగిలించాడు. బుడగల్లోనుంచి నీటిలోకి చీపి కళ్ళని మరింత కుదించుకుంటూ చూశాడు. కలక నీటిలో ప్రతిఫలిస్తున్న వెన్నెట్లో నాచు మొక్కల సందుల్లో నుంచి బురద నేల గజిబిజిగా కనిపిస్తోంది. నాచు మొక్కల్లో నుంచి బుడగలు వస్తున్నాయి. ఇంకా తీక్షణంగా చూశాడు....నల్లటి నాచు మొక్కల మధ్యలో మరింత నల్లటి నీడ కదులుతోంది—నీడ....బుడగలు ... ఈటె సర్దుకున్నాడు. నీట్లోకి మెల్లగా చప్పుడు కాకుండా దించుతున్నాడు....నీడ కదులు తోంది....నాచు మొక్కలనుంచి లేస్తోంది. ....నీడ....పెద్దనీడ తల. కొండడు ఊపిరి బిగబట్టాడు. కాళ్ళు నిలవన్నుకున్నాడు. బలాన్ని కేంద్రీకరించుకొని రెండు చేతుల తోనూ ఈటెను కదులుతున్న నీడ తల మీదికి కసుక్కున దింపాడు. ఈటె మొన గునపంలా బురదలోకి దూసుకు పోయింది. నీటి అడుగున పెద్ద సంచలనం. ఈటె ఊగిపోతోంది. చటపట చటపటమని నీళ్ళలో అలజడి. కొండడు అలానేఅదిమి పట్టి ఉంచాడు. చిలక కొండడి పక్క చేరి నీటిలోకి చూస్తోంది. రానురాను నీరు చేప రక్తంలోకి రంగు మారుతోంది. చిక్కటి నల్లటి చారలు నీటి మీద చిమ్ముతున్నాయి. ....నెత్తురు బుడగలు. నీటిలో కలవరం ఆగిపోయింది.

(సశేషం)